

universiteit in algemene zin iets te doen. Aan de twee anderen doe ik geen onrecht, wanneer ik Nauta's werk in ons midden afzonderlijk vermeld. Ik noem alleen maar, dat hij jarenlang archivaris van de senaat, voorzitter van de reglementencommissie en voorzitter van de bibliotheekcommissie was. Aan alle drie de genoemden blijven wij verbonden en verplicht.

In mijn vorige verslag vertelde ik, dat Zijlstra zijn buitengewoon hoogleraarschap behouden had, maar dat het onzeker was, of dit zo zou blijven. Toen ik dat op 20 september 1967 zei, was dat juist. Inmiddels is aan Zijlstra op zijn verzoek met ingang van 1 mei 1967 eervol ontslag verleend, een juridische constructie, die de leek misschien wat wonderlijk aandoet. Wij begrijpen, dat het zo moest; wij lieten Zijlstra node gaan.

Een andere zwerver keert, althans voorlopig, tot ons terug. A. M. Donner, de Luxemburger, kreeg en aanvaardde een leeropdracht voor het staatsrecht. Daarmee is een tijdelijke oplossing gevonden voor de vacature-Scholten.

Prof. W. Lagerwey van Calvin College, Grand Rapids, blijft nog enige tijd onderzoek verrichten aan het talenpracticum. Hartelijk welkom heet ik Prof. Stanley M. Wiersma, eveneens van Calvin College, die als Fulbright gasthoogleraar Amerikaanse taal- en letterkunde komt doceren.

Het is gelukkig geen gebruik meer in dit verslag de nevenfuncties, die aan hoogleraren, lectoren en leden van de wetenschappelijke staf ten deel vallen, te vermelden. Een uitzondering moet gemaakt worden voor de benoeming van Diepenhorst tot curator van de Rijksuniversiteit te Utrecht. Wat van deze benoeming ook gezegd kan worden – zij is inderdaad voor de benoemde eervol –, niet, dat op deze wijze het bedrijfsleven zijn wurgende greep naar de Utrechtse universiteit heeft uitgestrekt.

De promoties. Het waren er 24 (vorig jaar 33), te weten theologie 6 (7), rechtsgeleerdheid 3 (0), geneeskunde 5 (5), wiskunde en natuurwetenschappen 5 (6), letteren geen (3), economische wetenschappen 2 (4), sociale wetenschappen 2 (6), wijsbegeerte 1 (0).

Het is nog steeds een zeldzaamheid, dat van een proefschrift een tweede druk verschijnt. Nog zeldzamer zal zijn, dat de tweede druk dertig jaar na de eerste verschijnt. Van het in 1937 verdedigde proefschrift van mevrouw van der Molen *Alberico Gentili and the development of International law*, verscheen dit jaar een tweede, aangevulde druk in het engels. Wij wensen collega van der Molen met dit unicum hartelijk geluk.

De wijze, waarop de promotie bij ons geschiedt, en de normen die voor de verlening van het predicaat cum laude moeten worden aangelegd, is bij het dagelijks bestuur van de senaat in studie. Het rectorencollege bezint zich op de vraag, of het promoveren op reeds gepubliceerde artikelen moet worden aanvaard.